

Fragment

GEESTVERWANTEN

Een kwartier later liggen alle letters, de cijfers van nul tot en met negen, en de woorden ja en nee in een gerangschikte cirkel op tafel. Anouk knikt voldaan. ‘Heb je een paar kaarsen en een glas?’ vraagt ze aan Fenneke.

‘Heb je dit wel eens eerder gedaan dan?’

‘Doe nou toch niet zo schijterig, Fen,’ zegt Anouk.

‘Schijterig?’ tettert Fenneke. ‘Ik heb pasgeleden nog een verhaal gelezen over een jongen in Amerika die dat achterlijke spel heeft gedaan. Die is wel mooi bezeten geraakt van een of andere geest en hij heeft toen zijn ouders en een paar klasgenoten neergeknald.’ ‘O ja?’ vraagt Merthe.

‘Kap er nou mee, Fen,’ zegt Anouk pinnig. ‘Dat zijn allemaal stomme verhaaltjes. Gaan we Merthe nou helpen of niet?’

Merthe schuift haar stoel wat dichterbij de tafel. ‘Misschien moeten we gewoon beginnen,’ zegt ze.

Mokkend sjokt Fenneke naar het dressoir. In het voorbijgaan trekt ze het gordijn een stukje opzij en werpt een blik op het woonhuis, alsof ze hoopt dat daar nog redding vandaan zal komen. Maar de lichten zijn al uit. Het verhaal van Lara en Carlijn zit haar helemaal niet lekker, maar misschien heeft Anouk wel gelijk.

Een voor een zet Fenneke de kaarsen en het glas voor Anouks neus. Ze pakt een aansteker uit de la onder de tafel en gaat tegenover de anderen zitten. Anouk zet het glas met de open kant naar boven midden in de cirkel van papiertjes. Zwijgend kijkt Fenneke toe hoe Merthe de vier kaarsen aansteekt en links en rechts naast de cirkel zet.

‘Lekker creepy, hè?’ grinnikt Anouk.

Fenneke kijkt haar vernietigend aan. ‘Begin nou maar.’

‘Oké,’ zegt Anouk en ze legt haar armen op tafel. ‘Pak elkaars handen vast.’

De meisjes leggen de handen in elkaar en richten hun ogen strak op het glas. Het is doodstil.

‘Geest, bent u daar?’ vraagt Anouk.

Fenneke durft nauwelijks te ademen. Haar hart bonkt zo hard dat ze bang is dat de anderen het kunnen horen. Ze wil haar handen wegtrekken, maar Anouk en Merthe verstevigen hun greep.

‘Geest, kom in ons midden, kom in het glas.’ Anouk blaast zachtjes in het glas en knikt naar Merthe. Ook Merthe blaast in het glas en Fenneke volgt aarzelend. Voorzichtig draait Anouk het glas om. Ze legt haar wijsvinger op de onderkant en Fenneke en Merthe doen hetzelfde.

‘Zit er een geest in dit glas?’ vraagt Anouk.

© Hilda Spruit – Geestverwanten

Uitgeverij
Oleander